

frem for alt de stedlige Billaar være afgørende, ganske uaffet hvad der dikteres af sociale Forhold, lokal Bane og Skit m. v. Alligevel har det sin Interesse at se, hvorledes man stiller sig andetsteds, og det kan da fremhæves, hvilke Minimalmaal, man har anset nødvendige, hvor man i det hele har ment, at burde fastsætte saadanne.

Den sagkyndige Kommission, som 1882 blev nedsat af „Deutscher Fischerei-Verein“, foreslog følgende Minimalmaal for de Fiskearter, som her er Tale om: Aal ca. 13¹/₂ Tomme, Gedde ca. 11 Tommer, Bæk- eller Stenørred 7 Tommer, Krebs ca. 4 Tommer (10 Ctm.). — I Frankrig (Decret 18de Maj 1878) er Minimalmaalet for Aal og Laks 15³/₈ Tommer (40 Ctm.); for Ørred og Gedde 5⁴/₈ Tommer (14 Ctm.); for Krebs ca. 3 Tommer (8 Ctm.).

Mad § 8.

Forslaget om Forbud mod Baaddræt er optaget fra Regeringsforslaget fra 1894—95 og 1895—96, kun at man har ment at kunne indskrænke den Tid, hvori Anvendelsen af Baad var forbudt, til Maanederne Marts og April, idet det Baaddræt, der finder Sted i Maj og Juni er uden nogen Betydning. Hvad derimod de to forsynede Maaneder angaar, maa Kommissionen varmt anbefale, at al Baaddræt forbydes. Baaddet er et meget brugt Redskab, fordi det hurtigt skaffer stort Udbytte, men det virker i højeste Grad ødelæggende paa Grund af sin raserende Gvne. Navnlig gaar det i høj Grad ud over Ungfiskene, og deriblandt særlig over Smaaaalene, som tages af Baaddene, medens de ere under Opvækst og ere uden synderlig Værdi, og dernæst fordi de ødelægge Bunden og dens Grøde, der afgiver Næring for Fiskeynglen, der i de fjerde Bænde i Modsætning til, hvad der gælder om Saltvandsfiskeynglen, hovedsagelig opholder sig paa Bunden. Hertil kommer, at Brugen af Baaddet i Geddens Fredningstid let vil give Anledning til Misbrug. Et Forbud som det foreslaede maa derfor siges næsten at være nødvendigt for at sikre de fjerde Bændes vedblivende Værdi som Fiskebænde. Undtagelse fra Forbudet har man ment burde gøres, hvor Baaddræt finder Sted til Udnyttning af Kobbis samt til Forskning af Fiskeudfløknings- og Opdrætningsanstalter i Betragtning af, at det uden en saadan Bestemmelse vil kunne være vanskeligt at skaffe de fornødne Ynglefisk til Beje.

Fiskeri med Glib og Toggergarn foreslaas forbudt i Maanederne Oktober—Maj (inkl.), fordi disse Redskaber navnlig paa Grund af den dermed forbundne Puskning virker aldeles ødelæggende, idet i de snevrere Vandløb næsten ingen Fisk kan undgaa disse Redskaber, og Bunden bliver aldeles oprodet. Fiskeriet med Kis- og Yngknipper o. lign. gaar for sig paa den Maade, at man binder et saadant Knippe og kaster det ud paa grundt Vand, hvor man lader det ligge Natten over. Paa disse Knipper affætte mange Smaafisk som f. Eks. Stallen deres Vg, der er en yndet Føde bl. a. for Smaaaalene, der til lige benytte Knipperne som Skulesteder om Dagen. Om Morgenen tages Knipperne op, og det er ofte et betydeligt Antal Fisk og da navnlig Undermaalkaal, der fanges paa denne Maade. At en saadan Fiskemetode virker i høj Grad ødelæggende, er indlysende.

Forbudet mod Brugen af Lysteren eller andet Braadredskab, der paa Stage eller ved egen Vægt stødes i Fisk, hvorunder altsaa ikke falder f. Eks. Savlysteren, er begrundet i det udstrakte Misbrug, der i Fredningstidene drives med dette Redskab, der i Konstruktionen er saa simpelt, og som kan anvendes næsten af ethvert Børn. Intet andet Redskab benyttes i saa udstrakt Maalestof til ulovligt Fiskeri i anden Mands Fiskeband. Enhver Stof eller Stang med en Pig i kan benyttes, og det er store Mængder navnlig af Gedder, der fanges eller i høj Grad saares paa ulovlige Tider og Steder med dette Redskab. Kommissionen maa derfor meget anbefale det foreslaede Forbud mod dette Redskab.

Fiskeri ved Hjælp af Blus bruges mange Steder i udstrakt Maalestof navnlig paa grundt Vand. Anbringes, som det ofte bruges, f. Eks. en med Petroleum overhældt Løb paa en Stang og denne stikkes fast i Bunden af det paagældende Vandløb og antændes, eller Blusjet, hvad der er endnu almindeligere, anbringes i Stebnen af en en Baad, der